

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 21423/2022
16.11.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Соња Хаџи-Борјановић, адвокат из ..., против тужених ББ из ... и „Дијагонала Еспро БП“ Д.О.О. за производњу, трговину и услуге експорт импорт, са седиштем у Обровцу, чији је заједнички пуномоћник Ристо Рикић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2040/22 од 22.09.2022. године, у седници одржаној 16.11.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2040/22 од 22.09.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2040/22 од 22.09.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 851/2020 од 30.05.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца, којим је тражио да се обавезу тужени да тужиоцу солидарно накнаде материјалну штету од 851.760,00 динара са законском затезном каматом од подношења тужбе до исплате, као и да тужиоцу накнаде трошкове парничног поступка са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженима солидарно накнади трошкове поступка у износу од 260.134,00 динара.

Апелациони суд у Новом Саду је пресудом Гж 2040/22 од 22.09.2022. године, ставом првим изреке, делимично усвојио жалбу тужиоца и преиначио првостепену пресуду у делу одлуке о трошковима поступка, тако што је снизио обавезу тужиоца са износа од 260.134,00 динара на износ од 184.500,00 динара, док је у преосталом делу жалба тужиоца одбијена, а првостепена пресуда у преосталом побијаном, а непреиначеном делу, потврђена. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужилац је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучује као изузетно дозвољеној, сагласно члану 404. Закона о парничном поступку.

Тужени су доставили одговор на ревизију.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права.

Врховни суд је оценио да у конкретном случају нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. ЗПП, јер нема разлога који указују на потребу уједначавања судске праксе или новог тумачења права, као ни потребу разматрања правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана. Имајући у виду предмет тражене правне заштите, не постоји потреба за уједначавањем судске праксе у погледу примене чланова 154, 155, 158. и 185. Закона о облигационим односима, које се односе на материјалну штету и обавезу штетника да успостави стање које је било пре него што је штета настала, већ се то питање решава зависно од конкретног чињеничног и правног односа. Поред наведеног, тужилац уз ревизију није приложио одлуке Врховног суда којима је на другачији начин одлучено у истој или сличној чињенично-правној ситуацији, чиме би евентуално била оправдана потреба за уједначавањем судске праксе. Из наведених разлога, одлучено је као у ставу првом изреке, применом члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Побијаном пресудом одлучено је о тужбеном захтеву, постављеном у тужби поднетој суду 23.01.2020. године, ради накнаде штете, а вредност предмета спора је 851.760,00 динара.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору, у коме побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност од 40.000 евра према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Преиначење одлуке о трошковима поступка није од утицаја на дозвољеност ревизије, јер се ради о споредном потраживању у смислу члана 28. ЗПП, па се не примењује одредба члана 403. став 2. тачка 2. истог закона.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић